

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den som Bilag A aftrykte Skrivelse har Landmandsbankens Bankraad henstillet til Regeringen at søge Hjemmel til, at den Garanti, som Staten i Henhold til Bestemmelsen i Lov Nr. 411 af 21. September 1922 § 1, 2. Stykke, har paataget sig for de Laan, Nationalbanken finder det paakrævet at yde Landmandsbanken i den ved Reorganisationen skabte Overgangstid, bliver ændret til en direkte Garanti overfor samtlige Landmandsbankens Kreditorer samt derhos bliver gjort bindende for Staten i et vist Aaremaal.

Som det fremgaar af Skrivelsen anfører Bankraadet til Begrundelse for sin Henvendelse, dels at det paa Grundlag af den nu foretagne Gennemgang af Bankens Stilling skønner, at der maa paaregnes væsentlig større Tab end ved Reorganisationen i September Maaned f. A. forudsat, dels at der til fuld Genskabelse af den Tillid, som er fornøden for Bankens fortsatte Virksomhed, udkræves en mere bestemt Udformning af Statens Garanti.

Paa den anden Side mener Bankraadet paa Grundlag af de Erfaringer, det i den forløbne Tid har indvundet, at Banken i sine nuværende Forretninger, med Støtte som ovenfor foreslaaet, vil have sund Basis for en Videreførelse af sin Virksomhed.

I Forbindelse med Bankraadets fornævnte Henvendelse har Bankinspektøren afgivet den som Bilag B aftrykte Erklæring, i hvilken han efter nærmere at have redegjort for forskellige af de i Henvendelsen fremdragne Forhold, ganske slutter sig til Bankraadets Indstilling.

Ud fra tilsvarende Bevæggrunde som de, der laa til Grund for det i afvigte Efteraar fremsatte Lovforslag om Statens Medvirken til Landmandsbankens Reorganisation, maa Regeringen efter det saaledes af Bankraadet og Bankinspektøren frømførte anse det for paakrævet, at der fra Staten tilføres Banken yderligere Støtte, og finder, at dette bedst kan ske gennem den foreslaaede Omformning og Fastlæggelse af den allerede ydede Statsgaranti.